

Ὁ Φασουλῆς κί' ὁ Θωδωρῆς παρέα
ἀρχίζουν τὰ λουτρά 'στὸν Φαληρέα.

Φ.— Ἄς λούσωμεν πατόκορφα ἀλλήλους, Θωδωρῆ,
ἐνῶ γιὰ νέον πόλεμον ἡ «Ὁρα» φλυαρεῖ.
Θ.— Τὸ πᾶν λησμόνει, μὸν ἀμί και κάμνε τὰ λουτρά σου,
κραυγάζων μετ' ἐμοῦ «*Αἰδώς, ποῦ τὸ ἐρύθημά σου;*»

Τίρι λίρι, τίρι λίρι,
τοῦ Φαλήρου πανηγύρι.

Τὶ πανηγύρι ἔγινε 'στὸν Φαληρέα κάτω
δι' ὄσους ἔπεσαν ἐκεῖ 'στὰς μάχας τῶν συνόρων!..
ἀπὸ ἀσκέρι ἔβλεπες τὸ Φάληρον γεμάτο
καὶ ἤκουες βοὴν φωνῶν καὶ κτύπων παραφόρων.
Σκουντήματα, σπρωξίματα, ποῦ ἦταν γιὰ νὰ σκάσης
κί' ὄσα συμβαίνουν πάντοτε σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις.

Ὅρχήστρα εἰς τὸ θέατρον, χοροί, τραγούδια, δράμα,
εἰς τὴν Καστέλα ἔλαμπε ἠλεκτρικὴ φωτιὰ,
πέντε μεγάλαις μουσικαῖς ἐκτύπησαν συνάμα,
πέντε μεγάλα τούμπανα ἔξοκούμεναν ταυτιά.
Κί' ἐφώναζαν μωρὰ παιδιὰ μαζί με τῆς κουζίνας,
κί' ἐγαύγιζαν ἀδέσποτοι τυχοδιῶκται κύνες.

Ἐκαίοντο βεγγαλικά καὶ φώσφορα καὶ μύλοι
κί' ἀπὸ τὴν πείναν ἔφοδον ὁ συρφετός ἠπέλει
κί' ὁ ἓνας κί' ἄλλος ἔτρεχε σὰν ἀγριο ζαρκάδι,
μήπως καὶ τύχη πουθενὰ κανένα παξιμάδι,
ἀλλ' οὔτε κἀν ξεροῦ ψωμοῦ δὲν εὑρισκαν κομμάτια
καὶ τῆς ρουκέταις ἔβλεπαν με δακρυσομένα μάτια.

Καὶ Πειραιῶται ἤρχοντο γιὰ νὰ ἴδουν τοὺς μύλους
χοριάτοι ἀπ' τὰ σπήτια των καὶ δίχως πληρωμὴ
καὶ πατριώτας ἔβλεπες πολλοὺς τε καὶ ποικίλους,
καθὼς καὶ πλῆθος γυναικῶν ἐγκύων τε καὶ μῆ.
Κί' ἐγίνετο κατακλυσμός καὶ σύγχυσις εἰς ὄλα,
ἐνῶ 'στὰ κύματα, ναυτῶν ἀντήχει βαρκαρόλα.

Ἄλλ' ἐναντίον ἔπνεε τὸ πνεῦμα τοῦ ἀέρος
καὶ νότα δὲν ἠκούετο πρὸς τῆς ἀκτῆς τὸ μέρος
καὶ ἡ φωνὴ τῶν αἰδῶν ἐχάνετο 'στὸν πόντον
κί' ἡ βαρκαρόλα δυστυχῶς ἐπήγαινε 'στὸν βρόντον,
ὡς ὅτου τὸ ἐνόησαν καὶ τοῦ χοροῦ τὰ μέλη
καὶ ὁ καθένας ἀρχισε νὰ ψάλλῃ ὃ, τι θέλει.

Καὶ τότε μία ἔγκυος κυρία με τὸ φέσι,
ἐνῶ τὸ φῶς ἐθαύμαζε τῶν τεχνητῶν ἀστέρων,
ὀλίγου δεῖν ἀνάσκελα πλησίον μας νὰ πέσῃ
καὶ θέαμα νὰ ἴδωμεν ἐκ τῶν ὄραιότερων.
Καὶ ἄλλα δὲ συνέβησαν σ' αὐτὴν τὴν τρικυμίαν,
ἀλλὰ τὰ παραλείπομεν διὰ τὴν εὐκοσμίαν.

Ἐν τούτοις τὰ τρεχάματα δὲν ἔπαυαν κί' οἱ γύροι
κί' ἐτραυματίσθησαν πολλοὶ ἐκ τῶν παρευρεθέντων
κί' ὀλίγου δεῖν νὰ ἔχωμεν καὶ ἄλλο πανηγύρι
δι' ὄσους ἐπληγώθησαν ὑπὲρ τῶν πληγωθέντων
Καὶ μέσα εἰς τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν βοὴν τῶν φύλων
ἀπ' ὄρα σ' ὄρα ἤλπιζες γερὸν νὰ πέσῃ ξύλον.

Ἡ θύελλα ἐκόπασε 'στὰς δωδεκα καὶ κἀτι
κί' ἔτσι λοιπὸν ἐτέλειωσε καὶ τοῦτος ὁ μπελάς.
πλὴν μ' ὄλ' αὐτὰ ἡ ἐφορτὴ ὑπῆρξε λαμπροσότη
καὶ χάριτας 'στὸν Παργασόνδν ὀφείλομεν πολλὰς.
Καὶ τώρα 'στὸ Λαχεῖον τοῦ σᾶς προσκαλεῖ νὰ πάτε,
μὰ πρὶν νὰ ξεκινήσετε, φροντίστε νὰ φάτε.

